

ART | KAZALIŠTE | NOVOSTI |

Kad ti je hladno uvijek pomaže topli zagrljaj

Crna knjiga Djeda Mraza - Gradsko kazalište lutaka Split

Ana Matijević 2. prosinca 2025.

Predblagdansko vrijeme nosi i novu premijeru Gradskog kazališta lutaka Split, „Crna knjiga Djeda Mraza“ po tekstu i režiji Branimira Rakića.

U Laponiji vilenjaci koji pripremaju poklone nailaze na poznatu crnu knjigu Djeda Mraza koji u nju zapisuje ne samo djecu koja nisu bila dobra nego sve loše što se u svijetu dogodi. U njoj se nalazi i ime dječaka Zdenka koji je zaželio niz poklona da bi na kraju zaželio i živog medvjeda. Nakon što mu želja nije ostvarena, Zdenko odlazi u Laponiju žaliti se Djedu i tu ga čeka niz avantura.

Igra glumaca i animacija lutaka Zdenka i Mede daje predstavi posebnu čar. Kada su izdvojeni samo glumci vilenjaci (Franjo Đaković, Justina Vojaković Fingler i Stipe Gugić) predstava izgleda zaigrano i skladno, uživaju u stvaralaštvu. Medo (Justina Vojaković Fingler) i Zdenko (Stipe Gugić) pri animaciji se izvrsno nadopunjavaju dok lutkama udahnuju život. Sinkroniziranom igrom stječe se povezanost ta dva lika koji ima svoju putanju u razvoju odnosa. Ono što ovu predstavu čini posebnom je upravo taj odnos

koji na početku nije idealan i osjećaj odbačenosti je i sam pokretač radnje koji u sebi nosi katarzu.

Aktualnost sitnih događaja koji su utkani u sadržaj (roditelji stalno žure i nemaju vremena zagrliti Zdenka, odlaze u shopping, tata koji plaća, i ne zna PIN, ali zato mama zna) glumci su odlično odigrali brzim izmjenama i povezali u cjelinu predstave. Sve je to redatelj i tekstopisac Rakić unio u svoje djelo koje je na pozornicu odlično prenio zaigrani tim.

Danira Matošić je osmislila klasične kostime vilenjaka (izrada Mirela Marunčić i Sonja Obradović) dok je scenografiju zanimljivo osmislila koristeći podlogu za šumu i likove u obliku stolića s kotačićima koji su se lagano mogli mijenjati i time olakšati glumcima izmjenu prostora te kretanje. Lutke Mede i Zdenka za koji su zaslužni Danira Matošić, Nenad Keč i Zdeslav Kukoč su jako simpatične te u sebi nose nostalgiju nekih prošlih vremena iako je radnja smještena u sadašnjost.

Matija Antolić je osmislio glazbene brojeve koji se pjevuje i prilikom izlaska s predstave koje u sebi nose jednostavnu i toplu pouku predstave.

Uhodani dvojac na svjetlu (Lucijan Roki) i ton (Franko Perić) povezali su svojom tehnikom predstavu u cjelinu dodajući svjetlo u veselim i toplim trenutcima te zatamnjujući kad je hladno i neugodno.

Da jednostavna priča koju možemo sažeti u dvije rečenice ima toliko detalja koju je ansambl razigrao i pretvorio u toplu božićnu priču dokaz je ova predstava. Poigravajući se s motivima koje nalazimo u današnjem svijetu i sami često zaboravimo kako zagrljaj može imati moć ozdravljenja, ali zato nas ovakve predstave podsjetite na jednostavnost života koje je Gradsko kazalište lutaka odlično prikazalo.

Ono što je važno istaknuti je da bi predstava bila zanimljiva i vrtićkom uzrastu te nižim razredima osnovne škole.

Istaknuta fotografija: Gradsko kazalište lutaka Split